

ДИРЕКТИВА 96/62/ЕО НА СЪВЕТА

от 27 септември 1996 година

относно оценката и управлението на качеството на околния въздух

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 130т, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора³,

като има предвид, че Петата програма за действие в областта на околната среда от 1992 г., чийто принципен подход беше одобрен от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на среща със Съвета в тяхната Резолюция 93/С 138/01 от 1 февруари 1993 г.⁴, предвижда изменения в действащото законодателство за замърсители на въздуха; като се имат предвид препоръките на цитираната програма за установяване на дългосрочни цели за качеството на въздуха;

като има предвид, че за опазване на околната среда като цяло и човешкото здраве, концентрациите на вредни замърсители на въздуха следва да бъдат избягвани, предотвратявани или намалявани и да бъдат определени съответните пределно допустими стойности и/или алармени прагове относно нивата на замърсяване на околния въздух;

като има предвид, че за да бъдат взети под внимание механизмите на образуване на озона, е възможно да се наложи тези пределно допустими стойности и алармени прагове да бъдат допълнени или заменени с целеви стойности;

като има предвид, че числовите стойности на пределно допустимите стойности, алармените прагове и що се отнася до озона, целевите стойности и/или пределно допустимите стойности и алармените прагове следва да се основават на резултати от дейност, изпълнявана от международни научни групи, които работят в тази област;

като има предвид, че Комисията трябва да проведе изследвания за влиянието от комбинираното въздействие на различни замърсители или източници на замърсяване и въздействието на климата върху действието на различните замърсители, проучвани в контекста на настоящата директива;

¹ ОВ С 216, 6.8.1994 г., стр. 4.

² ОВ С 110, 2.5.1995 г., стр.5.

³ Становище на Европейския парламент от 16 юни 1995 г. (ОВ С 166, 3.7.1995 г., стр. 173), Обща позиция на Съвета от 30 ноември 1995 г. (ОВ С 59, 28.2.1996 г., стр. 24) и Решение на Европейския парламент от 22 май 1996 (ОВ С 166, 10.6.1996 г., стр. 63).

⁴ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

като има предвид, че за качеството на въздуха е необходима оценка спрямо пределно допустимите стойности и/или алармени прагове, и по отношение на озона, целевите стойности и/или пределно допустими стойности, съобразени с броя на населението и размера на екосистемите, изложени на замърсяването на въздуха, както и околната среда;

като има предвид, че за да бъде сравнима оценката на качеството на въздуха на базата на измервания, проведени в държавите-членки, местонахождението и броят на пробовземните пунктове и използваните еталонни методи за измерванията следва да бъдат уточнявани при определянето на стойности за алармените прагове, пределно допустимите стойности и целевите стойности;

като има предвид, че за да се позволи използването на други методи за оценка на качеството на околния въздух, освен директните измервания, е необходимо да се определят критериите за тяхното използване и за необходимата точност на тези методи;

като има предвид, че е необходимо общите мерки, определени в настоящата директива, да бъдат заменени с други, конкретни мерки за отделните обхванати вещества;

като има предвид, че е необходимо тези конкретни мерки да бъдат приети възможно най-бързо, за да бъдат изпълнени основните цели на настоящата директива;

като има предвид, че следва да бъдат събрани предварителни представителни данни за нивата на замърсителите;

като има предвид, че за опазването на околната среда като цяло и на човешкото здраве е необходимо държавите-членки да предприемат действия, в случаите, в които пределно допустимите стойности са превишени, за да се постигне съответствие с тези стойности в определеното време;

като има предвид, че мерките, взети от държавите-членки, трябва да отчитат изискванията, определени от правилата за експлоатацията на промишлени инсталации в съответствие със законодателството на Общността в областта на комплексното предотвратяване и ограничаване на замърсяването, където се прилага това законодателство;

като има предвид, че тъй като тези действия изискват време за прилагане и постигане на ефект, е необходимо да бъдат определени временни допустими отклонения от пределно допустимата стойност;

като има предвид, че е възможно да съществуват райони в държавите-членки, в които нивата на замърсяване са по-високи от пределно допустимата стойност, но в рамките на допустимото отклонение; като се има предвид, че трябва да се постигне съответствие с пределно допустимата стойност в рамките на определеното време;

като има предвид, че нуждата на държавите-членки да се консултират помежду си, ако нивото на определен замърсител превишава или е вероятно да превиши пределно

допустимата стойност плюс допустимото отклонение или според случая, алармения праг, и да води до възникване на значително замърсяване в друга държава-членка;

като има предвид, че определянето на алармени прагове, при които да се вземат предпазни мерки за осигуряване на безопасността, ще направи възможно ограничаването на въздействието на отделните периоди на замърсяване върху човешкото здраве;

като има предвид, че в зоните и агломерациите, където нивата на замърсителите са под пределно допустимите стойности, държавите-членки трябва да полагат усилия за опазване на възможно най-добро качество на околния въздух, съвместимо с устойчивото развитие;

като има предвид, че за улесняване на обработката и сравняването на получените данни, те следва да бъдат предоставени на Комисията в стандартизирана форма;

като има предвид, че е необходимо прилагането на обширна и изчерпателна политика за оценка и управление на качеството на околния въздух да се базира на сериозни технически и научни основи и постоянен обмен на възгледи между държавите-членки;

като има предвид, че е необходимо да се избягва ненужното увеличаване на количеството информация, предавана от държавите-членки; като се има предвид, че информацията, събрана от Комисията при изпълнението на настоящата директива е полезна за Европейската агенция по околна среда (ЕАОС) и следователно може да бъде предавана от Комисията;

като има предвид, че може да се окаже желателно адаптирането на критериите и методите, използвани за оценка на качеството на околния въздух към научния и техническия прогрес и предпазните мерки, необходими за обмен на информацията, която следва да бъде предоставяна съгласно настоящата директива; като има предвид, че за да се улесни изпълнението на работата, необходима за настоящата цел, следва да бъде определена процедура за създаване на тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията в рамките на комитет;

като има предвид, че за поощряване на взаимния обмен на информация между държавите-членки и ЕАОС, Комисията, със съдействието на ЕАОС, трябва да публикува доклад за качеството на въздуха в Общността на всеки три години;

като има предвид, че на първо място следва да бъдат разгледани веществата, които са вече обхванати от Директива 80/779/ЕИО на Съвета от 15 юли 1980 г. относно пределно допустимите и ориентировъчните стойности на качеството на околния въздух за серен диоксид и суспендирани частици⁵, Директива 82/884/ЕИО на Съвета от 3 декември 1982 г. относно пределно допустимите стойности за олово във въздуха⁶, Директива 85/203/ЕИО на Съвета от 7 март 1985 г. относно стандартите за качество на

⁵ ОВ L 229, 30.8.1980 г., стр. 30. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48).

⁶ ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО.

въздуха по отношение на азотния диоксид⁷ и Директива 92/72/ЕИО на Съвета от 21 септември 1992 г. относно замърсяването на въздуха с озон⁸,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цели

Общата цел на настоящата директива е да формулира основните принципи на една обща стратегия, която:

- да определи и установи норми за качеството на околния въздух в Общността, със съответните срокове за тяхното постигане, разработени с цел избягване, предотвратяване или ограничаване на възможните вредни въздействия върху човешкото здраве и околната среда като цяло,
- да направи оценка на качеството на околния въздух в държавите-членки на базата на общи методи и критерии,
- да събере съответната информация за качеството на околния въздух и да осигури достъпността на тази информация за обществеността, *inter alia*, посредством система от алармени прагове,
- да поддържа качеството на околния въздух, в местата, където то е добро, и да го подобрява в останалите случаи.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива:

1. „**околен въздух**“ е въздухът на открито в тропосферата, с изключение на този на работните места;
2. „**замърсител**“ е всяко вещество, въведено пряко или косвено от човека в околния въздух, което може да оказва вредно въздействие върху човешкото здраве и/или околната среда като цяло;
3. „**ниво**“ е определена концентрация на даден замърсител в околния въздух или определена стойност за неговото отлагане от въздуха върху открити повърхности в даден момент;
4. „**оценка**“ е всеки метод, използван за измерване, изчисляване, прогнозиране или предварителна оценка на нивото на замърсител в околния въздух;

⁷ ОВ L 87, 27.3.1985 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО.

⁸ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 1.

5. „**пределно допустима стойност**“ е всяко ниво, определено въз основа на научни познания с цел избягване, предотвратяване или ограничаване на определено вредно въздействие върху човешкото здраве и/или околната среда като цяло, което следва да бъде постигнато в определен срок и да не бъде превишавано след постигането му;

6. „**целева стойност**“ е всяко ниво, определено с цел избягване на по-дългосрочни вредни въздействия върху човешкото здраве и/или околната среда като цяло, което следва да бъде постигнато в рамките на определен срок;

7. „**алармен праг**“ е всяко ниво, чието превишаване е свързано с риск за човешкото здраве, дори при кратковременна експозиция, и при превишаването на което държавите-членки следва незабавно да предприемат стъпките, предвидени в настоящата директива;

8. „**допустимо отклонение**“ е такъв процент от допустимата стойност, с който последната може да бъде превишавана съгласно условията, предвидени в настоящата директива;

9. „**зона**“ е част от територията на държавите-членки, в граници, определени от самите тях;

10. „**агломерация**“ е всяка зона с концентрация на населението, по-голяма от 250.000 жители или в случаите, когато концентрацията на населението е по-малка или равна на 250.000 жители (гъстота на населението на km^2), с такава концентрация на населението, която според държавите-членки оправдава необходимостта от оценка и управление на качеството на околния въздух.

Член 3

Приложение и отговорности

С оглед изпълнението на настоящата директива държавите-членки определят, на съответните нива, компетентни органи и организации, отговорни за:

- прилагането на настоящата директива,
- оценката на качеството на околния въздух,
- одобряване на измервателните устройства (методи, оборудване, мрежи, лаборатории),
- гарантиране точността на измерванията, респективно измервателните устройства и проверка на поддържането им, по-конкретно посредством мерки за вътрешен контрол на качеството, изпълнявани в съответствие, *inter alia*, с изискванията на европейските стандарти за осигуряване на качеството,
- анализ на методите за оценка,

- координиране в рамките на тяхната територия на общоевропейските програми за осигуряване на качеството, организирани от Комисията.

Едновременно с предоставянето на информацията по първа алинея на Комисията, държавите-членки я предоставят и на разположение на обществеността.

Член 4

Определяне на пределно допустимите стойности и алармените прагове за качеството на околния въздух

1. Относно посочените в приложение I замърсители, Комисията представя пред Съвета предложения за определяне на пределно допустими стойности и в случаите когато това е уместно, на алармени прагове съобразно следния график:

- не по-късно от 31 декември 1996 г. за замърсителите 1 - 5,
- относно озона, в съответствие с член 8 от Директива 92/72/ЕИО,
- не по-късно от 31 декември 1997 г. за замърсители 7 и 8,
- възможно най-скоро, но не по-късно от 31 декември 1999 г., за замърсителите 9 - 13.

При определяне на пределно допустимите стойности и в случаите когато това е уместно, на алармените прагове, се вземат предвид, на примерна основа, факторите, предвидени в приложение II.

По отношение на озона съответните предложения се съобразяват с конкретните механизми на образуване на този замърсител. За целта е възможно да бъдат установени както целеви, така и пределно допустими стойности.

При превишаване на дадена целева стойност за озона, държавите-членки са длъжни да уведомят Комисията относно мерките, предприети с оглед нейното достигане. Въз основа на горната информация Комисията оценява необходимостта от допълнителни мерки на ниво Общност и при необходимост, представя съответните предложения пред Съвета.

Относно други замърсители, в случаите, в които въз основа на научния прогрес, при отчитане на изложените в приложение III критерии се окаже необходимо да се постигне избягване, предотвратяване или намаляване на техните вредни въздействия, върху човешкото здраве и/или околната среда като цяло, в рамките на Общността, Комисията представя на Съвета предложения за определяне на фиксирани пределно допустими стойности и в случаите, когато това е уместно, на алармени прагове.

2. Комисията отговаря за преразглеждането на елементите, върху които се основават пределно допустимите стойности и алармените прагове по параграф 1, като взема предвид най-новите научно-изследователски данни в разглежданите области на епидемиологията и околната среда и най-новото развитие на метрологията.

3. След определяне на пределно допустимите стойности и алармените прагове се създават критерии и методи за:

а) мерките, които трябва да бъдат използвани при прилагане на законодателство по параграф 1:

- местонахождението на пробовземните пунктове,
- минималният брой на пробовземните пунктове,
- препоръчителни методите за измервания и пробовземане;

б) използването на други методи за оценка на качеството на околния въздух, по-конкретно моделирането:

- методи за пространствено моделиране и методи за обективна оценка,
- препоръчителни методи за моделиране.

Тези критерии и методи се определят за всеки замърсител, съобразно размера на агломерациите или нивата на замърсителите в проучваните зони.

4. Когато се определят пределно допустимите стойности и времето, необходимо за изпълнение на мерките за подобряване качеството на околния въздух, за да вземат под внимание фактическите нива на даден замърсител, Съветът може да определя и временно допустимо отклонение за пределно допустимата стойност.

Тази граница се намалява в съответствие с процедурите, които трябва да бъдат определени за всеки замърсител, за да се постигне нивото на пределно допустимата стойност в самия край на периода, който трябва да бъде определен за всеки замърсител, когато е определена тази стойност.

5. В съответствие с Договора, Съветът приема правните актове съгласно параграф 1 и разпоредбите на параграфи 3 и 4.

6. Когато една държава-членка предприеме по-строги мерки от посочените в параграф 5, тя информира Комисията за това.

7. Когато една държава-членка възнамерява да определи пределно допустими стойности или алармени прагове за замърсители, които не са посочени в приложение I и не са обхванати от разпоредбите на Общността за качество на околния въздух в Общността, тя информира Комисията за това достатъчно навреме. От Комисията се изисква да предостави достатъчно навреме отговор на въпроса за нуждата от действие на ниво Общност, като следва критериите, посочени в приложение III.

Член 5

Предварителна оценка на качеството на околния въздух

Държавите-членки, които не разполагат с представителни измервания относно нивата на отделните замърсители във всички зони и агломерации, предприемат серии от представителни измервания, проучвания или оценки, за да разполагат своевременно с данните, необходими за прилагането на законодателството по член 4, параграф 1.

Член 6

Оценка на качеството на околния въздух

1. След като бъдат установени съответните пределно допустими стойности и алармени прагове, качеството на околния въздух на територията на държавите-членки се оценява в съответствие с настоящия член.

2. В съответствие с критериите, посочени в член 4, параграф 3, и по отношение на съответните замърсители, посочени в същия член, измерването е задължително в следните зони:

- агломерации, съгласно определението на член 2, параграф 10,
- зони, в които нивата са между пределно допустимите стойности и нивата, предвидени в параграф 3, и
- други зони, където нивата превишават пределно допустимите стойности.

Горните мерки могат да бъдат допълвани от методи за моделиране с цел осигуряване на съответната информация за качество на въздуха, в подходяща степен.

3. В случаите когато, в рамките на даден представителен период от време, нивата са под определено ниво, което е по-ниско от съответните пределно допустими стойности, и което предстои да бъде определено в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 5, при оценката на качеството на околния въздух е възможно използването на комбинация от измервания и методи за моделиране.

4. В случаите, когато нивата са под ниво, което трябва да бъде определено в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 5, се допуска оценката на нивата на замърсяване да бъде извършвана единствено посредством съответните методи за моделиране или методи за обективна оценка. Настоящата разпоредба не се прилага за агломерациите в случаите на замърсители, за които са определени алармени прагове, съгласно разпоредбите на член 4, параграф 5.

5. В случаите, когато такива са необходими, измерванията на съответните замърсители, независимо от вида на пробовземането – непрекъснато или прекъснато, се извършват на определени площадки; броят на измерванията е достатъчно голям, за да позволява определянето на наблюдаваните нива.

Член 7

Подобряване качеството на околния въздух

Основни изисквания

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за осигуряване на съответствие с пределно допустимите стойности.
2. Мерките, взети за постигане на целите на настоящата директива:
 - а) са съобразени с комплексния подход към опазването на въздуха, водите и почвата;
 - б) не противоречат на законодателството на Общността относно безопасността и опазването на здравето на работниците на работните места;
 - в) нямат значителни отрицателни последици върху околната среда на други държави-членки.
3. В случаите, когато съществува риск от превишаване на пределно допустимите стойности и/или алармените прагове, държавите-членки изготвят планове за действие, указващи мерките, които трябва да бъдат предприети в краткосрочен план, с оглед намаляването на посочения риск и ограничаването на продължителността на подобни явления. Тези планове, според отделния случай, могат да предвиждат мерки за контрол, а при необходимост и спиране на определени дейности, включително движението на моторни превозни средства, които допринасят за превишаването на пределно допустимите стойности.

Член 8

Мерки, приложими в зоните, в които нивата превишават пределно допустимите стойности

1. Държавите-членки съставят списък на зоните и агломерациите, в които нивата на един или повече замърсители превишават съответните пределно допустими стойности (плюс допустимото отклонение). Когато не е определено допустимо отклонение за конкретен замърсител, зоните и агломерациите, в които степента на този замърсител превишава граничната стойност, се третира по същия начин, както зоните и агломерациите съгласно първата алинея и за тях се прилагат параграфи 3, 4 и 5.
2. Държавите-членки съставят списък на зоните и агломерациите, в които нивата на един или повече замърсители са между пределно допустимата стойност и пределно допустимата стойност плюс допустимото отклонение.
3. В зоните и агломерациите съгласно параграф 1, държавите-членки вземат мерки за осигуряване на подготовката или изпълнението на план или програма за постигане на пределно допустимата стойност в рамките на конкретен срок от време.

Цитираният план или програма, до които обществеността трябва да има достъп, включват най-малко информацията от списъка в приложение IV.

4. В зоните и агломерациите съгласно параграф 1, където нивото на повече от един замърсител е по-високо от пределно допустимите стойности, държавите-членки предоставят комплексен план, обхващащ всички разглеждани замърсители.

5. Комисията редовно проверява изпълнението на планове или програмите, предоставени съгласно параграф 3, като проучват развитието им и тенденциите при замърсяването на въздуха.

6. Когато нивото на един замърсител превишава или има вероятност да превиши пределно допустимата стойност плюс допустимото отклонение или според случая, след значително замърсяване, възникнало в друга държава-членка, алармения праг, заинтересованите държави-членки се консултират помежду си с оглед намиране на решение. Комисията може да взема участие в такива консултации.

Член 9

Изисквания в зоните, където нивата са по-ниски от пределно допустимата стойност

Държавите-членки съставят списък на зоните и агломерациите, в които нивата на замърсителите са под пределно допустимите стойности. Държавите-членки поддържат нивата на замърсителите в тези зони и агломерации под пределно допустимите стойности и полагат усилия да запазят възможно най-добро качество на въздуха, съвместимо с устойчивото развитие.

Член 10

Приложими мерки в случай на превишаване на алармените прагове

При превишаване на алармените прагове държавите-членки се задължават да осигурят изпълнението на необходимите стъпки за информиране на обществеността (например, чрез радио, телевизия или пресата). Държавите-членки също така предоставят на Комисията предварителна информация за отчетените стойности и времетраенето на отделните случаи на замърсяване не по-късно от три месеца след възникването им. Изготвя се списък с минималните необходими данни, заедно с алармените прагове, който трябва да се предоставя на обществеността.

Член 11

Предаване на информация и отчети

След приемане от Съвета на първото предложение, посочено в първото тире на член 4, параграф 1:

1. държавите-членки нотифицират Комисията за компетентните органи, лаборатории и органи, посочени в член 3 и

а) в зоните по член 8, параграф 1:

(i) информират Комисията за възникването на нива, превишаващи пределно

допустимата стойност плюс допустимото отклонение, за датите или периодите, когато такива нива са били наблюдавани, и стойностите им, записани през деветмесечния период след края на всяка година.

Когато не е определено допустимо отклонение за даден замърсител, зоните и агломерациите, в които нивото на такова замърсяващо вещество превишава пределно допустимата стойност, ще бъде третирано по същия начин, както зоните и агломерациите по първа алинея;

(ii) информира Комисията за основанията за всеки регистриран случай, в деветмесечния период след края на всяка година;

(iii) изпраща на Комисията плановете или програмите, посочени в член 8, параграф 3 не по-късно от две години след края на годината, през която са наблюдавани нивата;

(iv) информира Комисията на всеки три години за хода на плана или програмата;

б) изпраща на Комисията ежегодно и не по-късно от девет месеца след края на всяка година списъка на зоните и агломерациите по член 8, параграфи 1 и 2 и по член 9;

в) изпраща на Комисията на всеки три години в рамките на отрасловия отчет по член 4 от Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда⁹, и не по-късно от девет месеца след края на всеки тригодишен период, информация, разглеждаща наблюдаваните или, ако е приложимо, оценените нива, в зоните и агломерациите по член 8 и член 9;

г) информира Комисията за методите, използвани при предварителната оценка на качеството на въздуха по член 5.

2. Комисията публикува:

а) ежегодно, списък на зоните и агломерациите по член 8, параграф 1;

б) на всеки три години, отчет за качеството на околния въздух в Общността. Този отчет представя в резюме информацията, получена чрез механизъм за обмен на информация между Комисията и държавите-членки.

3. При необходимост Комисията ползва експертния опит, който е на разположение в ЕАОС при изготвянето на отчета по параграф 2, буква б).

Член 12

Комитетът и неговите функции

1. Измененията, необходими за приспособяване на критериите и методите по член 4,

⁹ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

параграф 2 към научния и техническия прогрес, и подробните мерки за изпращане на информацията, която трябва да бъде предоставена съгласно член 11, както и други задачи, посочени в член 4, параграф 3, се приемат в съответствие с процедурите, предвидени в параграф 2 от настоящия член.

Такова приспособяване не може пряко или косвено да променя пределно допустимите стойности или алармените прагове.

2. Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представителя на Комисията. Представителят на Комисията представя на комитета проект на мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът предоставя становището си по проекта в срок, който председателят може да определи според спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора, когато се касае за решения, за които от Съвета се иска да ги приеме по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на комитета се претеглят по начина, определен в цитирания член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета.

В случай, че мерките не са в съответствие със становището на комитета, или ако не е представено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение във връзка с предстоящите мерки. Съветът действа с квалифицирано мнозинство.

Ако при изтичането на срок от три месеца от датата на представянето пред Съвета, Съветът не е предприел действия, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 13

1. Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 18 месеца от датата на нейното влизане в сила по отношение на разпоредбите, отнасящи се до членове 1 - 4 и член 12 и приложения I, II, III и IV, и най-късно на датата, на която разпоредбите по член 4, параграф 5 се прилагат, по отношение на разпоредбите, свързани с останалите членове. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националните си законодателства в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 14

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 септември 1996 година.

За Съвета:
Председател
M. LOWRY

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА АТМОСФЕРНИТЕ ЗАМЪРСИТЕЛИ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ ПРИ ОЦЕНКАТА И УПРАВЛЕНИЕТО НА КАЧЕСТВОТО НА ОКОЛНИЯ ВЪЗДУХ

I. Замърсители, които трябва да бъдат изследвани на първоначален етап, включително замърсители, управлявани от действащите директиви относно качеството на околния въздух

1. Серен диоксид
2. Азотен диоксид
3. Фини прахови частици като сажди (включително $m_w 10$)
4. Суспендирани прахови частици
5. Олово
6. Озон

II. Други замърсители на въздуха

7. Бензол	11. Арсен
8. Въглероден окис	12. Никел
9. Полиароматни въглеводороди	13. Живак
10. Кадмий	

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ФАКТОРИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПОД ВНИМАНИЕ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ И АЛАРМЕНИ ПРАГОВЕ

При определяне на пределно допустимите стойности и където е уместно, при алармените прагове, е възможно, като пример, да бъдат вземани под внимание следните фактори:

- степен на експозиция на части от населението и по-конкретно, на чувствителните подгрупи,
- климатични условия,
- чувствителност на флората и фауната и техните местообитания,
- историческо наследство, изложено на въздействието на замърсителите,
- икономическа и техническа целесъобразност,
- пренос на далечни разстояния на замърсителите, от които вторични замърсители, включително озон.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ ЗА ИЗБОР НА ЗАМЪРСИТЕЛИ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ

1. Вероятност, сила и честота на въздействията; с оглед на човешкото здраве и околната среда като цяло, необратимите въздействия трябва да бъдат предмет на специално внимание.
2. Повсеместност и високи концентрации на замърсителя в атмосферата.
3. Екологични преобразувания или метаболитни изменения, като тези изменения могат да доведат до получаването на химически вещества с по-висока токсичност.
4. Устойчивост в околната среда, по-конкретно ако замърсителят не е биоразграждащ се и може да се акумулира в организмите на хората, в околната среда или хранителната верига.
5. Въздействие на замърсителя:
 - размер на експонираното население, живи рецептори или екосистеми,
 - наличие на особено чувствителни обекти в разглежданата зона.
6. Може да бъдат използвани и методи за оценка на риска.

Подходящите критерии за опасност, създадени съгласно Директива 67/548/ЕИО¹⁰ и нейните последващи изменения трябва да бъдат взети под внимание при избора на замърсители.

¹⁰ ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1/670. Директива, последно изменена с Директива 91/632/ЕИО на Комисията (ОВ L 338, 10.12.1991 г., стр. 23).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ВКЛЮЧЕНА В МЕСТНИТЕ, РЕГИОНАЛНИТЕ ИЛИ НАЦИОНАЛНИТЕ ПРОГРАМИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА КАЧЕСТВОТО НА ВЪЗДУХА

Информация, която трябва да бъде представена съгласно член 8, параграф 3

1. Локализиране на прекомерното замърсяване

- регион
- град (карта)
- измервателна станция (карта, географски координати).

2. Обща информация

- тип на зоната (град, промишлен или селски район)
- оценка на замърсената територия (km²) и на населението, експонирано на замърсяването
- полезни климатични данни
- подходящи данни за топографията
- достатъчна информация за типа цели, изискващи опазване в зоната.

3. Отговорни органи

Имена и адреси на лицата, отговорни за развитието и приложението на планове за подобряване.

4. Характер и оценка на замърсяването

- концентрации, наблюдавани през предни години (преди прилагане на подобряващите мерки)
- концентрации, измерени от началото на проекта
- методи, използвани за оценката.

5. Произход на замърсяването

- списък на главните източници на емисии, отговорни за замърсяването (карта)
- общо количество на емисиите от тези източници (тона/година)
- информация за замърсяването от други региони.

6. Анализ на ситуацията

- подробности за тези фактори, довели до разликата (транспорт, включително трансграничен транспорт, образуване)
- подробности за възможните мерки за подобряване на качеството на въздуха.

7. Подробности за тези мерки или проекти за подобряване, съществували преди влизането в сила на настоящата директива т.е.:

- местни, регионални, национални, международни мерки
- наблюдаван ефект от тези мерки.

8. Подробности за тези мерки или проекти, приети с оглед намаляване на замърсяването след влизането в сила на настоящата директива:

- изготвяне на списък и описание на всички мерки, определени в проекта
- график за изпълнението
- оценка на планираното подобрене на качеството на въздуха и на очакваното време, необходимо за постигането на тези цели.

9. Подробности за мерките или проектите, които са планирани или се проучват с дългосрочна перспектива.

10. Списък на публикациите, документите, работата и т.н., използвани за допълване на информацията, изисквана в настоящото приложение.